

• صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول: صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر: هادی خسروشاهین

• مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران

• رئیس هیات مدیره: صادق حسین جابری انصاری

• مدیرعامل: علی منتقیان

• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • شماره: ۲۰۸ • تویچ: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری و مؤسسه جام جم

• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارندة گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT

• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

• امام علی (ع): چه سخنگوی خوبی است کتاب!

• سخن‌روز: غرالحکم، ح ۹۹۱

ایران، سرزمین، فرهنگ و زبان من است

ایران سرزمین من است. فرهنگ من است. زبان من است. جایی است که در آن بزرگ شدم. پس احساس می‌کنم که در آنجا ریشه دارم. به محض اینکه بتوانم بیرون از ایران بروم و کار کنم، کار می‌کنم، اما وقتی کارم تمام شد، می‌خواهم به خانه برگردم. درباره فیلم «داستان‌های موازی» و انتخاب بازیگران آن هم باید بگویم واقعاً قصد من از ابتدا داشتن یک گروه پنج ستاره نبود. من به فرانسه آمدم، بعد از اینکه تصمیم گرفته شد فیلم را در فرانسه بسازم، شروع به کار کردم. از قبل برای برخی نقش‌ها بازیگرانی در ذهن داشتم و برای بقیه شروع کردم به تماشای فیلم‌های اخیر فرانسوی تا ببینم چه کسانی را می‌توانم انتخاب کنم. اما بعد با تهیه‌کننده‌ام صحبت کردم و در عمل، هر کسی را اول امتحان کردم، تقریباً بلافاصله پذیرفت. بنابراین اتفاقاً به این گروه پرافتخار رسیدیم.

گزیده‌ای از صحبت‌های اصغر فرهادی در گفت‌وگو با ویرایتی در کن / ایرنا

نقل قول

«درویش رضا منظمی» در بیمارستان

درویش رضا منظمی هنرمند برجسته و مدرس پیشگسوت کمانچه، بر اثر بروز عارضه ربوی در بیمارستانی در تهران بستری شد و روند درمان تحت نظر تیم پزشکی ادامه دارد. این هنرمند از چهره‌های تأثیرگذار موسیقی ایرانی است و از سال ۱۳۴۰ به مدت پنج سال نزد حسین یاحقی به‌صورت علمی و پولن و کمانچه را فراگرفت. منظمی از اعضای اولیه گروه «شیدا» بود و همکاری‌های او با محمد رضا لطفی، محمدرضا شجریان و ناصر فرهنگ فر نقش مهمی در جریان‌سازی موسیقی دستگاهی در دهه‌های ۵۰ و ۶۰ داشته است. **ایرنا**

سریال تازه «منوچهر هادی» در تلویزیون

سیمافیلم اعلام کرد: منوچهر هادی با سریال «صفا با خانواده» روایتی در قالب اجتماعی که به رویدادهای جنگ ۱۴ روزه کره خورده است، به قاب تلویزیون می‌آید. همچنین احمد مهرانفر، بازیگر سینما و تلویزیون، یکی از چهره‌های اصلی این سریال است: حضوری که کنجکاری بسیاری از مخاطبان را برای تماشای این مجموعه برانگیخته است. «صفا با خانواده» با فضایی خانوادگی، اجتماعی و طنز، تلاش دارد روایتی تازه از همدلی و روابط انسانی را در بستر اتفاقات روزهای جنگ به تصویر بکشد. **ایسنا**

انتشار نسخه ویژه نابینایان «هزارویک شب» با صدای «گلاره عباسی»

نسخه ویژه نابینایان سریال «هزارویک شب» ساخته مصطفی کیایی با صدای گلاره عباسی در پلتفرم فیلم‌منتشر شد. «هزارویک شب» نام خود را وامدار یکی از مهم‌ترین آثار تاریخ ادبیات جهان است و با داستانی معاصر تلاش کرده روایتگر توأمان رنج و قدرت زنان و دختران ایرانی باشد. پیمان تیمورتاش متن روایت نسخه نابینایان این سریال را نوشته و برضبط آن نظارت کرده است. این نسخه از سریال در استودیو قرن ۲۱ با صدای مهدی بهزاد ضبط شده است. **امهر**

نگاهی به میراث عکاسی یحیی دهقان پور

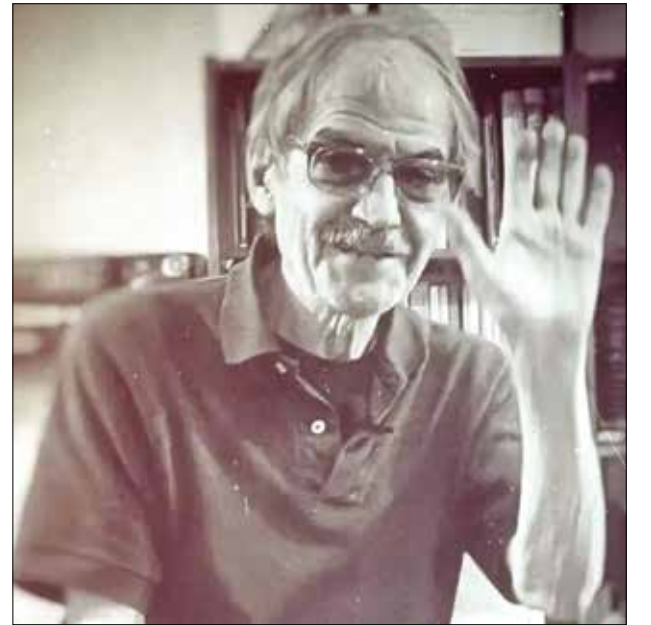
دیدن با پس‌زمینه ایرانی بودن

یادداشت

داود ارسونی

عکاس و فعال فرهنگی

عکاسی و آموزش عکاسی قبل از یحیی دهقان پور شکل دیگری بود. یکره‌فنی بر پایه اصول اولیه این «فن هنر». ما دانشجویان عکاسی دهه شصت بودیم و یحیی دهقان پوریکی از استادیدسا انقلاب فرهنگی بود. ترکیبی از دانش ادبیات او از دانشگاه تهران تا زبان‌شناسی و کالج تکنیکال لندن و سپس اوج شکوه آموخته‌هایش در

انستیتو هنر سائفرانسیسکو. مردی که از ابتدای ورود به کلاس علاقه‌ای به بستن دکمه بالای پیراهنش نداشت. شلوار جین و مخمل کبریتی با کفش‌های جبر و چرم کالج می‌پوشید. بسیار با نظم بود. با موهای بلند لخت و بوی ادکلن‌هایی که با ترکیب دود سیگار چهره‌ای سمبانتیک و جذاب از او می‌ساخت.

نام بردن از عکاسانی که دیگر اساتید عکاسی چیرزی از او نمی‌شناختند. با مجموعه‌ای از کتاب‌ها و اسلایدهایی که هنوز هم شگفت‌انگیزند. او از هم‌نشینی با چهره‌های ادبیات و هنر ایران و جهان خاطره نمی‌ساخت. یک نقطه اتصال می‌یافت برای بیان روایتگری مدرن از عکاسی. چه

از گزارشگری تا هنر

یحیی دهقان پور از نسل پیشگامانی بود که عکاسی ایران را از مرز گزارشگری صرف به قلمرو هنر بردند. برای او عکاسی دیدن صرف از راه منظره‌یاب دوربین نبود. می‌گفت گمان کنید چشمی دارید که در کف دست شماست و بعد دستش را به زیر میز می‌برد، پشت سرش را به دیوار می‌چسباند و می‌گفت حالا در ذهنتان ببینید، دست شما (چشم سوم) چه می‌بیند و چه درست می‌گفت! روشی که انقلابی بزرگ در شیوه آموزش عکاسی (آموزش دیدن) در عکاسی ایران راه به وجود آورد و هنوز که هنوز است مبنای اولیه آموزش عکاسی هنری است.

در کلاس‌های دهقان پور، هیچ و بیج و شد درباره دیافراگم و شاتر حرف زده نمی‌شد مگر آنکه دانشجویی اصول اولیه تکنیکال را نداند. در هنگام بررسی هر چیزی را که دم دستش بود برمی‌داشت و عکس چاپ شده دانشجوی را «کراپ» می‌کرد. گاهی از دو دستش و عینکش قطعه کوچکی در عکس می‌یافت که شگفت‌انگیز بود و می‌گفت باید این را می‌گرفتی و چه درست می‌گفت.

با روش و دانشجو نوشتن می‌آموخت، خواندن، شنیدن و دیدن. مثال‌هایش از ادبیات کهن از شعر عروسی و طنزهای

عبید و اشعار شکسپیر و شاملو تا پلان‌های فیلم‌های تارکوفسکی و گدار و برگمن. از نقاشی‌های کلاسیک قرون وسطی تا جکسون پولاک. از ارتباط عکاسی با همه آنها. این چنین وسعتی از گستره تسلطش بر هنر بی‌ظنیر بود.

نقدی و آموزش

نقد‌های دقیق و منظم او بر عکس‌های دانشجویان گاهی این سؤال را پیش می‌آورد: او که چنین بی‌رحمانه نقد می‌کند خودش چگونه عکاسی است! عکس‌هایش کمتر دیده شده بودند. شاید تنها عکس‌هایی که از او دیده بودیم عکس‌های دوران انقلاب و چند قطعه عکس در کتاب پنج نگاه به خاک بود که با چهار دوست

عکاس دیگرش مهدی خوانساری، بهمن جلالی، مهشید فرهنگند و کریم امامی آن را منتشر کرده بود. عکس‌هایی که به‌وضوح نوع نگاه و طنز نهفته در آن را می‌توان در قیاس با چهار عکاس دیگر به‌وضوح دید.

در سفرهای عکاسی دوربین بردست از چیزهایی عکس می‌گرفت که هیچ‌وقت نمی‌شد حدس زد نتیجه نهایی چیست. چون گاهی به قول مهران مهاجر «تکه تکه گی» و تبدیل به کلزهایش می‌شدند یا چنان بی‌رحمانه کادر را می‌بست که باورش برای یک عکاس معمولی سخت بود که منظور می‌شود چنین موضوعی را عکس نامید.

عکس‌های یحیی دهقان پور از مراسم تشییع جنازه فروغ فرخ‌زاد در سال ۱۳۴۵

و اولین مجموعه عکاسی جدی‌اش یعنی «آن روز او را در باغچه کاشتنند» با موضوع مراسم تدفین فروغ فرخ‌زاد، همیشه او یک عکاس گوشه‌گیر بوده است: نوعی سلوک شخصی تصویرمآبانه در میانه هیاهو.

دهقان پور میراثی از خود به جای گذاشت که امروز آن را می‌شود در هر گوشه ایران در ذهن و دست عکاسان جدی دید. او چگونه دیدن را با پس‌زمینه ایرانی بودن آموخت. اگر او امروز زنده بود قطعاً از شنیدن اینها بیزار می‌شد. هیچ علاقه‌ای به مدح و تعریف از خودش نداشت. با همان لحن خودش می‌گفت لی لی به لای لی من نگذارید!

مستندنگاری تصویری

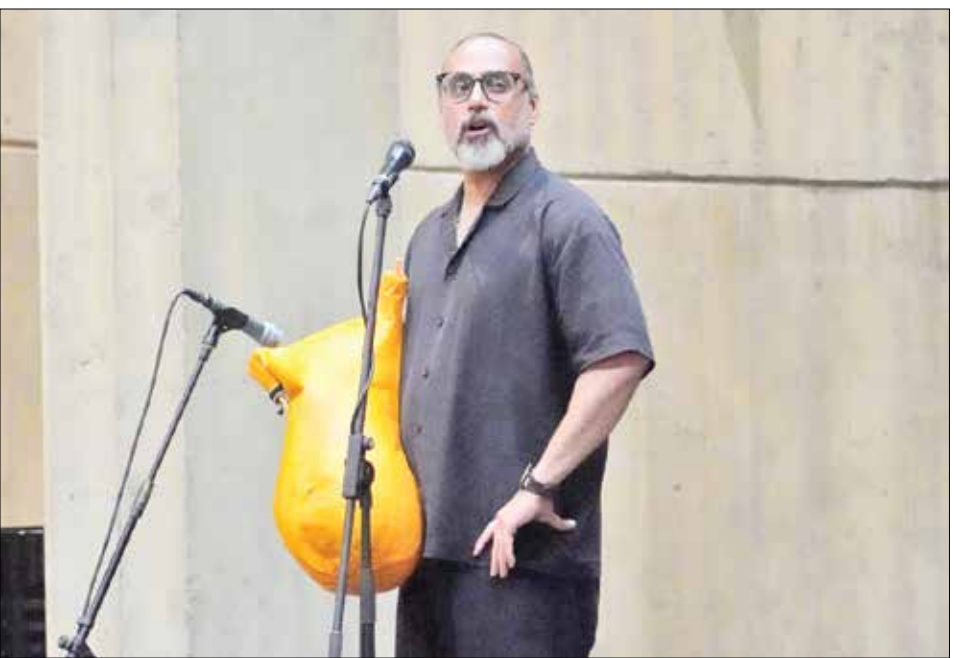
مستندنگاری‌های او در دوران انقلاب و تصاویر ثبت‌شده‌اش از راهپیمایی‌های مردم با چندان دقتی کادربندی و قاب شده است که انگار یک کارگردان صحنه‌ای را در سن نمایش یا یک پلان سینمایی چیدمان کرده است. با وجود این در عکس‌هایش نوعی گوشه‌گری وجود دارد. دهقان پور با وجود آنکه در بطن حوادث و موضوعات عکاسی خود است، اما همیشه از یک گوشه خاص زدگی به زوایای موردعلاقه خود نگاه می‌کند.

از مجموعه کوی‌های تهران که تصاویر دریند را ثبت کرده تا عکس‌های جاده‌ای و مناظر شهری‌اش و کلاژها و مجموعه بیخ‌هایش و حتی قدیمی‌ترین

معاصران در کنار عناصر دیگری مانند آثار جمعی، نقاشی‌ها و مجسمه‌ها تجربه کنند اما بنابه دلالی چنین امکانی فراهم نشد.

او درباره حضور قابل توجه بانوان هنرمند در «موزیک تک چهار» و روایتی از موسیقی جنوب کشور بیان کرد: «همیشه معتقد بوده‌ام که زنان بخش جدانشدنی موسیقی به ویژه موسیقی جنوب هستند که ویژگی خاص خودش را دارد، بنابراین تصمیم گرفتیم که گروه بانوان به صورت مستقل در این رویداد حضور داشته باشند. گروه موسیقی بانوان موسیقی جنوب پیش از این در جشنواره موسیقی کیش حضور داشتند اما به این صورت در تهران حضور نداشتند. طی مذاکراتی با مدیرکل دفتر موسیقی و انجمن موسیقی، به این جمع بندی رسیدیم که این امکان فراهم شود تا این هنرمندان به ویژه زنانی که به موسیقی جنوب ایران می‌پردازند، بتوانند فعالیت بیشتری داشته باشند.»

این پژوهشگر موسیقی درباره برگزاری رویداد موسیقی با توجه به شرایط کشور اظهار کرد: «مردم در هر شرایطی به موسیقی نیاز دارند حتی وقتی تنها هستیم، زیر لب چیزی زمزمه می‌کنیم. موسیقی یکی از چیزهایی است که می‌تواند انسان‌ها را دور هم جمع کند. اکنون شرایطی نیست که از یکدیگر فاصله بگیریم؛ باید بیشتر دور هم جمع بشویم و با یکدیگر گفت‌وگو کنیم.» این برنامه با حضور مهدی شفعی معاون امور هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، بابک رضایی مدیرکل دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، اسحاق شکرلی مدیرعامل انجمن موسیقی ایران، علی مغازه‌ای، کیوان فرزین و جمعی از هنرمندان موسیقی برگزار شد.

نشان دادیم که می‌توانیم این مسیر را ادامه دهیم. البته ادامه آن تا حدی به مسئولان و صدور مجوزهای لازم هم بستگی دارد؛ چون طبیعتاً یک نفر به تنهایی نمی‌تواند چنین کاری را پیش ببرد. این برنامه نیازمند ارتباط و تعامل میان موسیقی و سایر حوزه‌های هنری و برنامه‌ریزی دقیق است تا بتوانیم در قالب این مجموعه، ارتباطی مؤثر با مخاطبان برقرار کنیم.» افزود: «برنامه‌ای که تجربه کردیم برای خود ما هم بسیار خاص و متفاوت بود. با توجه به فضای که در اختیار داشتیم، اتفاق جذابی رقم خورد. البته شخصاً دوست داشتم مخاطبان بتوانند موسیقی بوشهر» اظهار کرد: «ما تصمیم گرفتیم این رویداد را برگزار کنیم تا آغازی برای ۵۰ سال پیش نیست؛ به همین دلیل نسل بعد هم نیاز دارد با زبان امروزی با فرهنگش ارتباط برقرار کند. اگر ما آگاهانه تغییرات را ایجاد کنیم و ریشه‌ها را نگه داریم و این گفتمان سنت و مدرنیته را حفظ کنیم بسیار موفق عمل کرده‌ایم. من معتقدم ما با گفتمانی که بین نسل‌ها ایجاد می‌کنیم، جوانانمان را به ریشه‌های خودشان علاقه‌مند می‌کنیم.» محسن شریفیان، دبیر و طراح این رویداد موسیقی در جمع خبرنگاران درباره برگزاری «موزیک تک چهار» به توجه به محدود بودن کنسرت‌های موسیقی در کشور و برگزاری کنسرت گروه «لیان

مردم در هر شرایطی به موسیقی نیاز دارند حتی وقتی تنها هستیم»

زیر لب چیزی زمزمه می‌کنیم. موسیقی یکی از چیزهایی است که می‌تواند انسان‌ها را دور هم جمع کند. اکنون شرایطی نیست که از یکدیگر فاصله بگیریم؛ باید بیشتر دور هم جمع بشویم و با یکدیگر گفت‌وگو کنیم.

چهارمین برنامه از سلسله برنامه‌های «موزیک تک» با طراحی و دبیری محسن شریفیان برگزار شد

ترنم نغمه‌های جنوب برای پایتخت نشینان

چنگ باسازی شده بر اساس نمونه چنگ ایلامی نواخته شد و در ادامه لیانا شریفیان نوازنده نی انبان به همراه گروهش بخشی از موسیقی هرمزگان را اجرا کردند. در یکی دیگر از گالری‌ها، موسیقی آیینی هرمزگان نواخته شد و در بخشی دیگری از نوازندگان نواختن ساکسوفون تلالی فرهنگ‌های مختلف از شرق و غرب را به نمایش گذاشت و در پایان این رویداد، در کنار «حوض روغن» موزه هنرهای معاصر تهران، آثاری با همراهی سازی نی انبان با نوازندگی محسن شریفیان و نوازندگان سازهای عود، کیبورد و کوبه‌ای اجرا شد که مورد توجه مخاطبان قرار گرفت.

نیاز نسل آینده، ارتباط با فرهنگ به زبان امروزی

شریفیان درخصوص برگزاری این رویداد اظهار کرد: «نگاه و توجه ما به موسیقی معاصر جنوب ایران است، بر همین اساس سعی کرده‌ایم به عنوان مقدمه به تاریخ موسیقی جنوب ایران بپردازیم و نشان دهیم که این موسیقی چقدر قدمت و تاریخ دارد و مخاطب را با این تاریخ کهن آشنا کنیم.» در این برنامه شریفیان در کنار سازهای باسازی شده از «لیانیک» هم بهره برد. سازی که می‌تواند پل ارتباطی نسل امروز با موسیقی جنوب باشد. او درباره ورود موسیقی‌های الکترونیک نواحی و فاصله گرفتن نسل جوان از موسیقی‌های اصیل جنوب می‌گوید: «لاجرم به این سمت خواهیم رفت. ما خودمان هم از یکسری

گزارش

گروه فرهنگی

چهارمین برنامه از سلسله برنامه‌های «موزیک تک» با طراحی و دبیری محسن شریفیان و مدیریت پروژه علی مغازه‌ای با محوریت «صدا‌های جنوب و با درنگی بر موسیقی جنوب ایران» در موزه هنرهای

«آگهی مناقصه عمومی دو مرحله‌ای نوبت دوم به شماره ۰۰۵-۰۲-۰۱» (جای اول)

شرکتی در نظر دارد تعداد ۲۵ نفر نیرو جهت اخذ خدمات نظافتی و پذیرایی را از طریق شرکت‌های واجد شرایط تأمین نماید.

محل و زمان دریافت اسناد: خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، نبش خیابان شهدای زاندامری، پلاک ۵۶، طبقه سوم، از تاریخ ۱۴۰۵/۰۳/۰۲ لغایت ۱۴۰۵/۰۳/۲۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۲۰ حداکثر تا ساعت ۱۳ صبح

زمان گشایش پاکات و اعلام پیشنهاد قیمت: ۱۴۰۵/۰۳/۲۵ ساعت ۱۰ صبح

مقتضای داری شرایط با شماره‌های ۰۲۱-۲۲۸۱۹۴ و ۰۲۱-۴۹۶۰۲۰۸ تماس حاصل فرمایند.

IRAN DAILY

1877

www.newspaper.iran-daily.com